

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו

לפני כבוד השופט הבכיר מיכאל תמיר

תובעת צ'רלטון בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד ליאור להב

נגד

נתבע שמואל סרנו
ע"י ב"כ עו"ד יריב דויטש

פסק דין

- 1
2 1. בפני תביעה כספית על סך 300,000 ₪ שהגישה התובעת נגד הנתבע.
3
4 2. בתביעה נדרש במקור גם סעד של מתן חשבונות, אך בהמשך הודיע ב"כ התובעת כי מרשתו איננה
5 עומדת על פסק דין חלקי בתביעה למתן חשבונות ותסתפק בהליכי גילוי מסמכים.
6
7 3. להלן עיקרי טענות התובעת בכתב התביעה:
8
9 3.1 התובעת היא חברה פרטית אשר מפיקה שידורי ספורט בערוצי הטלוויזיה "ספורט 1",
10 "ספורט 2" ו-"ספורט 1 HD" המשודרים בחברת הלוויין "יס" (להלן "ייס") ובחברת
11 הכבלים "הוט" (להלן: "הוט") באפיקי השידור 53, 54 ו-513 (להלן: "ערוצי הספורט").
12
13 3.2. בערוצי הספורט משודרות יצירות דרמטיות, כהגדרתן בחוק זכות יוצרים התשס"ח-2007
14 (להלן: "חוק זכות יוצרים") - תכניות שונות שהתובעת מפיקה ועורכת באולפניה, תוך שהיא
15 מוסיפה להם בין היתר פרשנות, שדרים, קטעי קישור וגרפיקה. התובעת היא בעלת זכות
16 בלעדית לעשות ביצירות הדרמטיות הנ"ל פעולות שונות המפורטות בחוק זכות יוצרים,
17 לרבות הענקת רישיון להקרנה, שידור והעמדה לרשות הציבור.
18
19 3.3. התובעת היא גם בעלת הזכות הבלעדית למסחור ולשידור מפעלי ספורט רבים, ובכללם ליגות
20 הכדורגל הבכירות של אנגליה, גרמניה, איטליה והליגה האירופאית. התובעת רוכשת תכנים
21 מגופים רבים ברחבי העולם בממון רב, עורכת אותם ומשדרת אותם ללקוחות הישראליים.
22 התובעת רוכשת את התכנים על בסיס התקשרותה עם בעלות הזכויות במפעלי הספורט
23 השונים באופן שבו לאף גורם אחר בישראל אין זכות לשדר, להפיץ ולהעמיד לרשות הציבור
24 את התכנים שהיא רוכשת.
25

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו

- 1 3.4. לקוחות הרוכשים חבילות בסיס של יס או של הוט יכולים להזמין מהן, בתשלום נוסף,
2 חבילה המאפשרת צפייה בערוצי הספורט.
3
- 4 3.5. הנתבע אשר מפעיל עסק מסחרי בשם "גל תקשורת לוויינים" מוכר ללקוחותיו ממירים
5 שיתופיים. ממירים אלה המאפשרים להם לצפות בשידורי יס, ובכללם בערוצי הספורט,
6 מבלי לרכוש חבילת בסיס של יס או של הוט, וממילא מבלי להזמין מאחת מחברות אלה
7 חבילה המאפשרת צפייה בערוצי הספורט תמורת תשלום נוסף.
8
- 9 3.6. הממיר השיתופי הוא ממיר פיראטי אשר פותח במטרה לפנות לשרת שיתופי פיראטי. השרת
10 השיתופי הוא מחשב שמותקן בו קורא כרטיסים חכמים ומוכנס אליו כרטיס חכם, כגון
11 כרטיס הממיר של "יס" וכרטיסים דומים לו מכל ערוצי הלוויין בתשלום בעולם.
12 לקוחותיהם של החברות הנ"ל משלמים עבור ההרשאה להשתמש בכרטיס ולצפות
13 בשידורים. השרת השיתופי אוסף את ההרשאות הללו ומפיץ אותן למנויים הפיראטים שלו.
14 די בכרטיס חכם חוקי אחד ובשרת מחשב חזק אחד כדי להפיץ אפשרות צפייה בתכנים אלה
15 למספר לא מוגבל של ממירים שיתופיים.
16
- 17 3.7. התובעת שכרה את שירותיה של חברת חקירות כדי לאתר ולאסוף ראיות נגד חברות
18 פיראטיות המוכרות ממירים שיתופיים. ביום 14.9.14, אחד החוקרים בחברת החקירות יצר
19 קשר עם הנתבע שהציע למכור לו ממיר שיתופי פיראטי כולל התקנה תמורת 600 ₪ ואת
20 השיתוף תמורת 500 ₪ לשנה. כמו-כן סוכם כי חיבור הממיר יתבצע לצלחת לוויין שהחוקר
21 אמר לנתבע שיש ברשותו בדירה, והנתבע אף הוסיף וציין בשיחה כי בדירות שיש בהן תשתית
22 של הוט יש אפשרות לצפות באמצעות השיתוף בערוצייה של חברה זו. ביום למחרת הגיע
23 הנתבע לכתובת שמסר לו החוקר והתקין את ממיר השיתוף. לצורך ההתקנה חיבר הנתבע
24 את הממיר למסך ולצלחת הלוויין וביצע את ההגדרות הדיגיטליות הנדרשות לצורך פתיחתו
25 הפיראטית של הממיר לערוצים ולחבילות מקודדים. בסיום ההתקנה הראה הנתבע לחוקר
26 כיצד אפשר לצפות באמצעות הממיר בערוצים השונים של יס, לרבות ערוצי הספורט. בתום
27 הביקור שילם החוקר לנתבע 1,100 ₪ במזומן כנגד חשבונית מס.
28
- 29 3.8. לטענת התובעת, בפעולות המתוארות לעיל מפר הנתבע את זכויות היוצרים שלה, ועושה
30 עושר ולא במשפט על חשבונה.
31
- 32 3.9. הפסדיה של התובעת מאובדן מנוייה בלתי אפשרית לכימות, ולכן יש להעריך את ההפסד על
33 דרך האומדן. התובעת מעריכה כי מאות מלקוחות הנתבע שרכשו ממירים שיתופיים, בחרו
34 בשל כך לא לרכוש מנוי לערוצי הספורט. נוסף על כך, לפי חוק זכות יוצרים בית המשפט
35 רשאי לפסוק בגין כל הפרה פיצויים ללא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 100,000 ₪. הלכה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו

- 1 למעשה, כל התקשרות של הנתבע עם רוכש של ממיר שיתופי היא הפרה העומדת בפני עצמה
2 אשר בגינה רשאי בית המשפט לחייב בפיצוי ללא הוכחת נזק. לחלופין טוענת התובעת כי
3 במכירת הממירים ביצע הנתבע הפרה תורמת של זכויות היוצרים שלה.
4
- 5 3.10. כמו-כן טוענת התובעת כי הנתבע עושה עושר רב ולא במשפט על חשבונה, שעה שהוא משווק
6 ממירים שיתופיים המתחברים לשרתים שיתופיים. לכן, התביעה הוגשה גם בעילה של
7 עשיית עושר ולא במשפט, כעילה חלופית לעילה של הפרת זכות יוצרים. הפיצוי הנדרש
8 הועמד על 300,000 ₪, אף שלטענת התובעת, הרווחים שעושה הנתבע על חשבונה גדולים
9 בהרבה מאלה שכומתו בתביעה.
10
- 11 4. להלן עיקרי טענות הנתבע בכתב ההגנה:
12
- 13 4.1. לא צורף לכתב התביעה כל הסכם שממנו אפשר ללמוד כי התובעת היא בעלת זכות יוצרים
14 בלעדית כלשהי בישראל. כמו-כן אין בכתב התביעה דבר שממנו אפשר ללמוד כי התובעת
15 היא בעלת רישיון ייחודי כהגדרתו בסעיף 37(ד) לחוק זכות יוצרים.
16
- 17 4.2. בסעיף 54(א) לחוק זכות יוצרים נקבע כי תובענה בשל הפרת זכות יוצרים רשאי להגיש בעל
18 זכות היוצרים, ואם ניתן לגביה רישיון ייחודי – גם בעל הרישיון. בסעיף 54(ב) לחוק נקבע
19 כי תובע המגיש תובענה לפי סעיף 54(א) נדרש לצרף לתובענה את כל מי שזכאי לתבוע בגין
20 ההפרה, אלא אם בית המשפט נענה לבקשת התובע לפטור מצירוף בעל דין.
21
- 22 4.3. בפסק דין שניתן בע"א 5097/11 טלראן תקשורת (1986) בע"מ נ' צ'רלטון בע"מ ביום 13.9.2014
23 (להלן: "עניין טלראן") קבע בית המשפט העליון כי אין במכירה ובהפצה של מכשיר המאפשר
24 עקיפת אמצעי הגנה טכנולוגיים משום הפרה של זכות יוצרים, לא לפי המצב המשפטי
25 הקודם ולא לפי החוק החדש.
26
- 27 4.4. הנתבע הוא טכנאי אלקטרוניקה העוסק בין היתר בהתקנת מכשירים אלקטרוניים מסוגים
28 שונים בהתאם לדרישות הלקוח. הנתבע אינו יצרן של מוצרים אלקטרוניים ואינו מוכר
29 חבילות תוכן מסוג כלשהו, ולכן לא קיימת נגדו כל עילת תביעה. אין לנתבע יכולת לנחש מה
30 עושה הלקוח באמצעות המכשירים האלקטרוניים שהוא מתקין.
31
- 32 4.5. הנתבע אינו מכחיש את קיומה של השיחה שניהל עם החוקר ביום 14.9.2014, אם כי פרטי
33 השיחה אינם זכורים לו במלואם. הנתבע אף אינו מכחיש כי למחרת הגיע לכתובת שמסר לו
34 החוקר, התקין עבורו את הממיר ובסיום ההתקנה הראה לו כיצד אפשר לצפות באמצעות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו

- 1 הממיר בערוצי "יס" השונים, לרבות ערוצי הספורט. כך גם לא הוכחש כי החוקר שילם
2 לנתבע בגין כך סך של 1,100 ₪ במזומן כמוסכס, כנגד חשבונית מס.
3
- 4.6. הנתבע טוען כי אין בהתנהלותו המתוארת לעיל הפרה כלשהי של זכות יוצרים וכן טוען כי
5 אין בעיסוקו החוקי משום התעשרות על חשבון התובעת. כמו-כן מכחיש הנתבע כל נזק
6 לתובעת או אחריות לנזק.
7
- 8.5. מטעם התובעת הוגש תצהיר עדות ראשית של מר עידו שניאור, מנהל תחום אנטי-פיראטיות
9 בתובעת, ותצהיר של מר גיא בן-יוסף, החוקר הפרטי מטעם התובעת. כמו-כן הוגשה מטעם
10 התובעת חוות דעת מומחה, אך לפני דיון ההוכחות הודיעה ב"כ התובעת על משיכת חוות הדעת
11 מהתיק. בקדם המשפט ביקשה התובעת להזמין לעדות מטעמה את מר שי אסלן, מנהל חברת
12 טלראן תקשורת בע"מ, אולם בהמשך ויתרה גם על עדותו. הנתבע ערך תצהיר עדות ראשית וכן
13 הוגשה מטעמו חוות דעת מומחה של מר דניאל דויטש, מהנדס מחשבים ותקשורת.
14
6. בדיון ההוכחות נחקרו המצהירים הנ"ל בחקירות נגדיות על תצהיריהם. מר אסלן והמומחה
15 מטעם הנתבע לא נחקרו, וב"כ התובעת התבקש למסור הודעה לגבי המשך החקירות בתיק. לאחר
16 הדיון הוגשה הודעה מטעם התובעת שלפיה היא מוותרת על עדותו של מר אסלן ועל חקירתו
17 הנגדית של המומחה מטעם הנתבע, מבלי שהוויתור יהווה הודאה באמור בחוות הדעת המומחה.
18 בהמשך הוגשו סיכומים מטעם הצדדים בכתב, לרבות סיכומי תשובה קצרים.
19
20
- דיון**
- 21
22
7. תחילה יש לבחון האם התובעת הוכיחה כי היא בעלת זכות יוצרים בכל המשדרים ששודרו בערוצי
23 הספורט בתקופה הרלוונטית לתביעה.
24
25
8. ב"כ התובעת הפנה בסיכומיו לכמה פסקי דין שניתנו בבתי משפט השלום בהליכים בין התובעת
26 לצדדים אחרים שבהם נקבע, לטענתו, כי התובעת היא בעלת זכות יוצרים בשידורי הספורט שהיא
27 מפיקה ועורכת. ואולם, מדובר בפסקי דין שהנתבע אינו צד להם שבהם נדונו תביעות בגין הפרת
28 זכות יוצרים במשדרים ספציפיים של משחקי "יורו 2012" אשר הוכח כי התובעת הפיקה אותם.
29 בפסק הדין שניתן בת"א 31947-12-14 צ'רלטון בע"מ נ' קפה דודו מסביב לשעון בע"מ ואח' מיום
30 23.6.16 נקבע כי **"על התובעת להוכיח, כל מקרה לגופו, כי ביצירה הנטענת מתקיימים**
31 **המאפיינים ההופכים אותה ליצירה מקורית וכי לתובעת זכות ביצירה זו"** (סעיף 18 לפסק הדין).
32 מפסק הדין הנ"ל עולה כי באותו עניין צירפה התובעת לתצהיר שהוגש מטעמה, בין היתר, העתק
33 של הסכם בינה לבין UEFA שלפיו היא זכאית להפיק ולשדר 12 משחקים מהליגה האירופית
34 לשנת 2012 ולהעניק רישיון משנה למשדרי טלוויזיה לצפייה חופשית בתנאים מסוימים. כמו-כן
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו

1 הגישה התובעת לתיק הנ"ל תצהיר של מנהל מחלקת העסקים שלה (שאיננו המצהיר בענייננו)
2 אשר צירף לתצהירו עותק ממסמך ההפקה של המשדר הספציפי שבגיננו הוגשה התביעה, והמצהיר
3 לא נחקר על תצהירו. בפסק הדין בת"א 42929-12-13 צ'רלטון בע"מ נ' רמי עזריה מיום 7.7.16
4 נקבע כי הוצגו ראיות המבססות כי התובעת היא זו שהפיקה את המשדר הספציפי נושא התביעה
5 וכי תכנית זו היא יצירה מקורית החוסה תחת חוק זכות יוצרים. גם בפסק הדין שניתן בת"א
6 15194-03-13 צ'רלטון בע"מ נ' סורטיס בע"מ מיום 19.4.16 נקבע כי התובעת צירפה לתצהיר
7 מטעמה את מסמך ההפקה המתאר את הפעולות הרבות שנעשו לצורך הפקת שידורי יורו 2012
8 אשר בגינם הוגשה התביעה, וזאת באמצעות מצהיר מטעם התובעת שהתייחס בעדותו בין היתר
9 לדרך שבה הופק המסמך. כמו-כן עולה מפסק הדין כי באותו מקרה הציגה התובעת העתק חלקי
10 של ההסכם שלה עם UEFA ובית המשפט נסמך גם על הקביעה בת"א 31947-12-14 הנ"ל בדבר
11 קיומו ותוכנו של ההסכם שנחתם בין התובעת לבין UEFA.

12
13 9. לעומת זאת, בענייננו התובעת טוענת למעשה כי היא בעלת זכות יוצרים בכל המשדרים
14 המשודרים באמצעות יס ו- הוט בערוצי הספורט (ספורט 1, ספורט 2 ו- ספורט HD). התובעת
15 טוענת כי היא מפיקה תכניות שונות בערוצי הספורט ומאפשרת צפייה במשדרים שהיא עורכת,
16 ולכן משדרים אלה הם יצירות דרמטיות שיש לתובעת זכות יוצרים בהן. התביעה מבוססת בין
17 היתר על הטענה כי התובעת היא "**האוחזת הבלעדית בישראל בזכויות המסחור והשידור למפעלי**
18 **ספורט רבים**", ובכללם כמה מליגות הכדורגל הבכירות באירופה (סעיף 10 לכתב התביעה). לטענת
19 התובעת, היא רוכשת את הזכויות על בסיס טריטוריאלי, באופן שבו אין לאף גורם אחר זכות
20 לשדר אותם, להפיץ אותם ולהעמידם לרשות הציבור בישראל (סעיף 44 לכתב התביעה). עוד
21 טוענת התובעת כי "**את התכנים שהיא רוכשת מגופים שונים ברחבי העולם, בממון רב, היא**
22 **אורזת ומשדרת ללקוחותיה הישראליים**", וכך הם הופכים ליצירה דרמטית שהיא מפיקה (סעיף
23 42 לכתב התביעה, ההדגשה במקור).

24
25 10. התובעת לא ביססה את טענתה בכתב התביעה כי היא "**האוחזת הבלעדית בישראל בזכויות**
26 **המסחור והשידור למפעלי ספורט רבים**" שאותם היא רוכשת לדבריה בממון רב. מר שניאור חזר
27 על טענה זו בכלליות בתצהירו, ללא כל פירוט, ותוך הפניה למסמך אחד בלבד - נספח 2 לתצהיר.
28 לטענת המצהיר מדובר באישור רשמי של ה- "פרמייר ליג" (הליגה האנגלית) בדבר זכויות התובעת
29 בישראל. מעיון במסמך עולה כי מדובר בהעתק של מכתב בן עמוד אחד הנחזה להיות בחתימתו
30 של Paul Moinar מטעם ה- Football Association Premier League Limited (נספח 2
31 לתצהיר). מכתב זה לא הוגש באמצעות עורכו ולכן הוא אינו יכול לשמש ראיה לאמיתות תוכנו.
32 מר שניאור העיד בחקירתו הנגדית כי התובעת התקשרה עם הליגה האנגלית בהסכם מפורט בכתב
33 לרכישת זכויות השידור של משחקי הליגה לתקופות מסוימות, ואף חזר והעיד כי "**אין בעיה גם**
34 **לצרף את ההסכם**" (ראו עמ' 14 לפרוטוקול ש' 4-16), אך ההסכם לא צורף לתצהירו ולא הוגש
35 לתיק גם לאחר דיון ההוכחות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו

- 1
- 2 11. בסיכומי הנתבע נטען כי למעשה, התובעת מודה שאין לה זכות יוצרים במשדרים של משחקים
- 3 בחו"ל והיא פועלת לפי רישיונות שניתנו לה לטענתה מבעלות הזכויות. לעומת זאת, התובעת
- 4 טוענת כי היא בעלת זכות יוצרים במשדרים כיוון שהיא עורכת את צילומי המשחקים שאותם
- 5 היא רוכשת ממפעלי ספורט רבים ומוסיפה להם פרשנות, שדרים, קטעי קישור, גרפיקה וכד'.
- 6
- 7 12. אם מפעלי הספורט הם אלה שמפיקים את צילומי המשחקים, ברי כי אין לתובעת זכות יוצרים
- 8 בצילומים אלה, אלא לכל היותר יש או היה בידיה רישיון לבצע בהם פעולות המותרות רק לבעל
- 9 זכות היוצרים. פעולות אלה כוללות, לפי הדין הישראלי, את הזכות לעשיית יצירה נגזרת
- 10 כהגדרתה בסעיף 16 לחוק זכות יוצרים (עשיית יצירה מקורית המבוססת באופן מהותי על יצירה
- 11 אחרת) ושידור של יצירה זו (ראו סעיפים 11 ו-37 לחוק).
- 12
- 13 13. בסעיף 37 לחוק זכות יוצרים נקבע לאמור:
- 14
- 15 **"(א) זכות יוצרים ניתנת להעברה בחוזה או על פי דין, ורשאי בעל הזכות לתת לגביה**
- 16 **רישיון ייחודי או רישיון שאינו ייחודי.**
- 17 **(ב) העברת זכות היוצרים או מתן הרישיון כאמור בסעיף קטן (א) יכול שיהיו לגבי**
- 18 **זכות יוצרים, כולה או חלקה, וניתן להגבילם למקום מסוים, לתקופה מסוימת או**
- 19 **לעשיית פעולה מסוימת ביצירה.**
- 20 **(ג) חוזה להעברת זכות יוצרים או למתן רישיון ייחודי לגביה, טעון מסמך בכתב.**
- 21 **(ד) בסעיף זה 'רישיון ייחודי' – רישיון המעניק לבעליו זכות ייחודית לעשות פעולה**
- 22 **מהפעולות המנויות בסעיף 11, כפי שנקבע בו, ומגביל את בעל זכות היוצרים**
- 23 **מלעשות ומלהרשות לאחר לעשות פעולה כאמור."**
- 24
- 25 14. מתצהירו ומעדותו של מר שניאור עולה כי מפעלי הספורט השונים הם בעלי זכות היוצרים
- 26 בצילומים של משחקי הכדורגל, והתובעת רוכשת מהם רישיון לערוך את משדרי המשחקים
- 27 ולהפיץ אותם בישראל. ראו לעניין זה סעיפים 7-8 לתצהירו של מר שניאור ועדותו בחקירה
- 28 הנגדית שלפיה **"צ'רלטון רוכשת את הזכויות מהליגה האנגלית על בסיס טריטוריה, ככה נמכרות**
- 29 **הזכויות בעולם בכלל, בדרך כלל זה לפרק זמן של שלוש או חמש שנים בסדר גודל"** (עמ' 14 ש' 8-5)
- 30 **כן ראו עדותו כי בהתאם להסכם בין התובעת לבין הליגות הבכירות בחו"ל, יש לתובעת**
- 31 **"רישיון לשדר בבלעדיות בפרק זמן שמוגדר בישראל"** (עמ' 16 ש' 12).
- 32
- 33 15. בעל רישיון ייחודי אמנם רשאי להגיש תביעה בגין הפרת זכות היוצרים, אך עליו לצרף לתביעתו
- 34 את בעל הזכות. ראו לעניין זה סעיף 54 לחוק זכות יוצרים:
- 35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו

1   "א) תובענה בשל הפרת זכות יוצרים רשאי להגיש בעל זכות היוצרים, ואם ניתן
2   לגביה רישיון ייחודי כהגדרתו בסעיף 37(ד) – גם בעל הרישיון.
3   (ב) תובע המגיש תובענה כאמור בסעיף קטן (א), יצרף כבעל דין כל אדם שזכאי
4   לתבוע לפי הוראות הסעיף הקטן האמור, ואולם רשאי בית המשפט, לבקשת
5   התובע, לפטור מצירוף בעל דין כאמור".

6
7   16. התובעת טוענת כי פעולות ההפקה והעריכה שהיא מבצעת בצילומי המשחקים הופכים את
8   המשדרים שלה ליצירות עצמאיות המוגנות בזכות יוצרים. למעשה, התובעת טוענת כי המשדרים
9   שהיא עורכת הם בגדר יצירות נגזרות שמוגנות בפני עצמן. שאלה היא האם עומדת לתובעת עילת
10   תביעה בגין הפרת זכות יוצרים במשדרי המשחקים הערוכים, אף שלדבריה, מפעלי הספורט הם
11   בעלי הזכויות בצילומי המשחקים, והתובעת לא הציגה ראיות המבססות כי במועדים הרלוונטיים
12   לתביעה הייתה בעלת רישיון לבצע בצילומים אלה פעולות המותרות לבעל זכות היוצרים, לרבות
13   עשיית יצירות נגזרות ושידורן. בספרו של טוני גרינמן, **זכויות יוצרים** (מהדורה שניה, 2008) כרך
14   א', בעמוד 210 הפנה המחבר לדעה שהובעה בפסיקה, בת"א (מחוזי תל-אביב) 1457/89 יעל
15   בוקשפן נ' אברהם נוב, תש"נ (2) 353, כי יצירה נגזרת בלתי מורשית מוגנת בזכות יוצרים בפני
16   עצמה (יצוין כי פסק דין זה ניתן לפני שעוגנה בחוק זכותו של יוצר היצירה המקורית ביצירה
17   נגזרת). עם זאת, לדידו של גרינמן בספרו, הגישה בדין האמריקאי השוללת זכות יוצרים מעיבוד
18   מפר היא זו שמשקפת את המדיניות המשפטית הרצויה (ראו בעניין זה פסק דין שניתן בתביעה
19   שהגישה התובעת בת"א (שלום חדרה) 7159-04-11 צ'רלטון בע"מ נ' שי בן תורה ביום 22.6.14,
20   שם נקבע כי משלא הציגה את ההסכם בינה לבין בעלת זכות היוצרים בחו"ל, היא איננה יכולה
21   להישמע בטענה שהיא רשאית לבצע במשדרים פעולה כלשהי).

22
23   17. זאת ועוד, זכות היוצרים ביצירה נגזרת מוגבלת רק להיבטים המקוריים שבה, ואין בה כדי לגרוע
24   מזכות היוצרים ביצירה המוקדמת (ראו ספרו של טוני גרינמן הנ"ל, בעמ' 212). מכאן שגם אם
25   בפעולות ההפקה והעריכה הנטענות יצרה התובעת יצירה נגזרת המוגנת בזכות יוצרים, אין בכך
26   כדי לגרוע מזכות היוצרים המקורית של מפעלי הספורט שהפיקו את צילומי המשחקים. מר
27   שניאור נשאל בחקירתו הנגדית האם יש לתובעת רשות לאכוף או לתבוע בגין הפרות לכאורה של
28   זכויות יוצרים של הליגה הגרמנית, האנגלית וכיו"ב, ותשובתו הייתה שמצפים מהם לאכוף את
29   הזכויות האלה ושיש להם את האפשרות ואת הזכות לעשות זאת (עמ' 16 ש' 14-20). ואולם,
30   התביעה לא הוגשה בשם מפעלי הספורט שעמם טוענת התובעת כי התקשרה בהסכמי רישיון,
31   אלא רק בשם התובעת עצמה. כך גם לא הוצגו ראיות המעידות כי מפעלי הספורט ייפו את כוחה
32   של התובעת להגיש תביעות בגין הפרת זכות היוצרים שלהם. לפיכך, והיות שלטענת התובעת,
33   המשדרים בערוצי הספורט כוללים הן את צילומי המשחקים והן את העריכה והתוספות של
34   התובעת ללא הפרדה ביניהם (ראו עדותו של מר שניאור בעמ' 13 ש' 18-19), אזי לנוכח הוראות
35   סעיף 54 לחוק זכות יוצרים, נראה כי היה על התובעת לצרף לתביעה גם את מפעלי הספורט שהם
36   בעלי הזכויות ביצירות המקוריות או לבקש פטור מצירופם, אך התובעת לא עשתה זאת (ראו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו

- 1 והשוו לעניין זה פסקי דין שניתנו בתביעות אחרות שבהם נקבע כי התובעת לא קיימה את חובתה
2 לפי סעיף 54 הנ"ל – פסק הדין בת"א 7159-04-11 צ'רלטון בע"מ נ' שי בן תורה הנ"ל, בפסקה 6 ;
3 וההחלטה לדחות על הסף תביעה שהוגשה בת"א (שלום חדרה) 18812-01-13 צ'רלטון בע"מ נ' אבו
4 סאח מיום 22.12.2013, וזאת בין היתר משלא צורפה לתביעה בעלת הזכות המקורית שעמה
5 התקשרה התובעת לטענתה בהסכם רישיון ייחודי ואף לא התבקש פטור מצירופה).
6
- 7 18. על כל פנים, התובעת לא הרימה את הנטל הנדרש כדי להוכיח כי בתקופה הרלוונטית לתביעה
8 הפיקה וערכה את כל משדרי הספורט בערוצי הספורט המוזכרים בכתב התביעה. בין היתר לא
9 הוגש תצהיר של מנהל הממונה מטעם התובעת על הפקת המשדרים או עריכתם, לא הוגשו
10 תצהירים מטעם יס או הוט כדי לבסס האם ומתי הפיקה עבור התובעת את תכני השידורים
11 בערוצי הספורט, ואף לא הוצגו החלטות של המועצה לשידורי כבלים ולוויין כדי לבסס האם
12 ולאיזה תקופה ניתן אישור לשדר את ערוצי הספורט בהפקתה של התובעת (לשם ההשוואה,
13 מפסק הדין שניתן בת"א 7159-04-11 צ'רלטון בע"מ נ' שי בן תורה הנ"ל עולה כי באותו מקרה
14 הוצגו החלטות של המועצה לשידורי כבלים ולוויין שלפיהן ניתן ל- הוט אישור לשדר את ערוץ
15 "ספורט 1" בהפקת התובעת לתקופה מוגבלת בשנים 2007-2008 בלבד).
16
- 17 19. המצהיר היחיד מטעם התובעת, מלבד החוקר, הוא מר עידו שניאור שהצהיר כי הוא מנהל תחום
18 אנטי-פיראטיות בתובעת ולא פירט מה כולל תפקידו זה. מר שניאור הצהיר בכלליות כי התובעת
19 מפיקה תכניות שונות ומאפשרת צפייה בשידורי ספורט לאחר שהיא עורכת אותם "ומוסיפה
20 להם, בין היתר, פרשנות, שדרים, קטעי קישור, גרפיקה ועוד" (סעיף 8 לתצהיר). אין בתצהירו
21 של מר שניאור פירוט כלשהו לגבי התכניות והמשדרים שהפיקה התובעת לערוצי הספורט או לגבי
22 הפרשנים, השדרים והעורכים שהעסיקה התובעת בתקופה שבגינה הוגשה התביעה. כך גם לא
23 הוצגו ראיות המבססות ולו לכאורה את "היקפה העצום של השקעת התובעת" בהפקת
24 המשדרים (כנטען בסעיף 47 לכתב התביעה). המסמך היחיד שצורף לתצהירו של מר שניאור
25 לביסוס הטענה כי התובעת מפיקה ועורכת את כל המשדרים בערוצי הספורט הוא "העתק דוגמה
26 למסמך הפקת שידור על ידי התובעת" (נספח 1 לתצהיר). מדובר במסמך בן עמוד אחד שאינו
27 נושא שם או חתימה כלשהי של מי מטעם התובעת, שלא צוין מתי נערך ומי ערך אותו ושמתייחס
28 לכאורה ל"ליין-אפ" של משדר ספציפי אחד בלבד. מר שניאור לא הצהיר כי הוא אישית ערך את
29 המסמך ואף לא הצהיר כי ידוע לו מידיעה אישית שמסמך זה משקף את פעולות ההפקה שביצעה
30 התובעת הלכה למעשה באותו משדר. לפיכך, אין לייחס למסמך זה משקל של ממש. מעבר לכך,
31 ברי כי אין במסמך הנ"ל ובהצהרתו הכללית של מר שניאור בסעיף 8 לתצהירו כדי להוכיח כי
32 התובעת הפיקה וערכה את כל המשדרים ששודרו בערוצי הספורט בתקופה הרלוונטית לתביעה
33 וכדי לבסס אילו פעולות הפקה ועריכה נעשו בכל אחד מהמשדרים.
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו

20. בפסקי דין שאוזכרו לעיל ובפסקי דין נוספים שבהם נדונו תביעות של התובעת בגין הפרת זכות יוצרים במשדרים ספציפיים, נקבע כי על התובעת להוכיח בכל מקרה לגופו שהיא הפיקה וערכה את המשדר באופן שהופך אותו ליצירה מקורית המוגנת בזכות יוצרים. קל וחומר אפוא כי בתביעה שבה טוענת התובעת להפרת זכות יוצרים שלה בכל המשדרים ששודרו בערוצי הספורט, היה עליה לפרט מהם המשדרים ששודרו בתקופה שבגינה הוגשה התביעה, להוכיח כי היא זו שהפיקה וערכה את כל המשדרים ואף לבסס באמצעות עדויות וראיות את טענותיה לגבי המשאבים העצומים שהושקעו בהפקת המשדרים, העובדים שהועסקו לצורך כך ופעולות ההפקה והעריכה שנעשו במשדרים השונים. התובעת לא עשתה זאת, אלא הסתפקה כאמור בעדות סתמית ולא מבוססת של "מנהל תחום אנטי פיראטיות" אשר לא ציין האם היה מעורב אישית בדרך כלשהי בהפקת המשדרים. התובעת לא הסבירה מדוע לא ביססה את טענותיה בעדויות וראיות כנדרש, לרבות מסמכים התומכים בטענתה בדבר הפקת כל המשדרים בערוצי הספורט ועדויות של עובדים הממונים על הפקת התכניות ועל עריכתן.

13

21. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי התובעת לא הרימה את הנטל המוטל עליה כדי להוכיח את טענתה כי היא בעלת זכות יוצרים במשדרים ששודרו בתקופה הרלוונטית לתביעה בערוצים "ספורט 1", "ספורט 2" ו-"ספורט 1 HD".

17

22. משלא הוכיחה התובעת כי היא בעלת זכות יוצרים במשדרים, אין צורך להידרש לשאלת ההפרה. עם זאת, אציין כי לאור הקביעות בפסק הדין בעניין טלראן, גם לו הייתה התובעת מבססת כי היא בעלת זכות יוצרים בכל המשדרים ששודרו בערוצי הספורט, לא היה מקום לקבל את טענתה כי הפעולות שביצע הנתבע הן בגדר הפרה של זכות יוצרים. התובעת טוענת כי הנתבע מכר והתקין ממירים שביכולתם לעקוף אמצעי הגנה טכנולוגיים וכך לאפשר צפייה במשדרים מקודדים, לרבות משדרים שתוכניהם מוגנים בזכות יוצרים. ואולם, בפסק הדין בעניין טלראן קבע בית המשפט העליון במפורש כי עקיפת אמצעי הגנה טכנולוגיים אינה הפרה של זכות יוצרים.

25

23. בסיכומי התובעת נטען כי פסק הדין בעניין טלראן עסק בפרשנותו של חוק זכות יוצרים הקודם (חוק זכות יוצרים, 1911), ולכן ההכרעה בו אינה יכולה לחסום את דרכה של התובעת בתביעה שלפנינו המושתתת על חוק זכות יוצרים החדש. ואולם, מפסק דינו של כב' השופט זילברטל עולה בבירור כי הכרעתו מתייחסת גם למצב המשפטי לאחר כניסתו לתוקף של חוק זכות יוצרים החדש. ראו קביעותיו בעמוד 27 לפסק הדין, פסקה 25:

31

"נמצא, כי מדינת ישראל, לעת הזו, בחרה שלא להגדיר עקיפת אמצעי הגנה טכנולוגיים כהפרה של זכויות יוצרים. הדברים אמורים הן ביחס למצב החקיקתי לאחר החוק החדש והן ביחס למצב החקיקתי במועד מכירת הכרטיסים על-ידי טלראן. אל לנו לשכוח את עקרון היסוד שלפיו מה שלא תחום על-פי דין בגדרי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו

1 זכות יוצרים אינו חלק מאגד הזכויות המוגנות. משכך, אין להלום את הטענה
2 שעצם מכירת הכרטיסים, שמהווים אמצעי עקיפה לאמצעי הגנה טכנולוגיים,
3 מהווה הפרה עקיפה של זכות היוצרים של צ'רלטון".
4

5 24. ב"כ התובעת הוסיף וטען בהרחבה בסיכומיו, תוך הפניה לספרות ולפסיקה, כי אפשר לקבוע
6 שמכירת הממירים והתקנתם הם בגדר הפרה תורמת. ואולם, גם טענה זו נדונה בפסק הדין בעניין
7 טלראן, ונקבע כי דינה להידחות. בהקשר זה קבע כב' השופט זילברטל כי היות שפעולת הצפייה
8 בתוכן מוגן אינה הפרה של חוק זכות יוצרים, אזי פעולה שמטרתה לאפשר צפייה בתוכן המוגן
9 אינה תורמת להפרה כלשהי של זכות יוצרים. ראו קביעתו בעמ' 29, פסקה 30 :

10
11 "משלא באה הפרה לעולם, אין הפרה "לתרום" לה. כך, ששעה שמשתמשי הקצה
12 עשו פעולה מותרת "תרם" הגורם המתווך לעשיית מעשה מותר – וממילא לא
13 ניתן לקבוע שהפר זכויות של בעל הזכות, שהרי הללו לא הופרו".
14

15 25. אמנם שני השופטים האחרים שדנו בעניין טלראן הביעו אי נוחות מהמסקנה של כב' השופט
16 זילברטל שלפיה עקיפת אמצעי הגנה טכנולוגיים אינה בגדר הפרה של זכות יוצרים, אך בסופו של
17 דבר הצטרפו לדעתו. כב' השופט רובינשטיין קבע כי תוצאה זו "נכונה משפטית ואינה רצויה
18 במהותה", והביע את דעתו כי יש צורך בשינוי חקיקתי בעניין זה (עמ' 25 פסקה ב'). כב' השופט
19 עמית הסביר בפסק דינו כיצד לדידו פרשנות תכליתית ויצירתית של החוק מאפשרת לקבוע כי
20 עקיפת אמצעי טכנולוגיים היא בבחינת הפרה של זכות יוצרים, אך קבע כי "בתוצאה הסופית אני
21 מצטרף אפוא למסקנה אליה הגיע חבריי" (עמ' 39 פסקאות 4 ו-5).
22

23 26. לאור כל האמור לעיל, דינה של התביעה בגין הפרת זכות יוצרים להידחות.
24

25 27. התביעה דן הוגשה כאמור גם בעילה של עשיית עושר ולא במשפט. בסעיף 1(א) לחוק עשיית עושר
26 ולא במשפט, תשל"ט-1979 נקבע לאמור :
27

28 "מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה (להלן – הזוכה)
29 שבאו לו מאדם אחר (להלן – המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכייה, ואם השבה
30 בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלם לו את שוויה".
31

32 28. בכתב התביעה לא הוסבר כיצד מתקיימים בענייננו יסודות העילה, וכל שנטען בעניין זה הוא כי
33 "הנתבע עושה עושר רב ולא במשפט על חשבונה של התובעת, שעה שהוא משווק ממירים
34 שיתופיים המתחברים לשרתים שיתופיים" (סעיף 64 לכתב התביעה). בסיכומים מטעם התובעת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו

- 1 מצוטטים דבריהם של כב' השופט זילברטל ושל כב' השופט רובינשטיין בעניין טלראן שלפיהם
2 ראוי לבחון האם שימוש באמצעי הגנה טכנולוגיים יכול להקים עילה של עשיית עושר ולא במשפט,
3 אך אין בסיכומים כל ניתוח או הסבר כיצד לשיטתה של התובעת, קמה לה בנסיבות המקרה דן
4 עילת תביעה של עשיית עושר ולא במשפט.
5
- 6 29. בכתבי הטענות של התובעת לא הוסבר במפורש, בין היתר, כיצד התשלומים שקיבל הנתבע עבור
7 מכירת ממירים והתקנתם "באו לו" מהתובעת. לכל היותר משתמעת טענה שלפיה הנתבע התעשר
8 על חשבון התובעת בכך שקיבל תשלום עבור מכשיר המאפשרים צפייה במשדרים של ערוצי
9 הכבלים והלוויין, לרבות משדרים בערוצי הספורט שנטען כי יש לתובעת זכות יוצרים בהם.
10 ואולם, משלא הוכח כי קיימות לתובעת זכויות יוצרים במשדרים ששודרו בערוצי הספורט,
11 ממילא לא הוכח כי הנתבע התעשר על חשבון זכויות אלה.
12
- 13 30. בכתב התביעה נטען כי התובעת רוכשת תכנים מגופים שונים ברחבי העולם בממון רב, מפיקה
14 ועורכת את התכנים באמצעות עובדים רבים שהיא מעסיקה ופועלת לקדם את התכנים שהיא
15 משווקת במדינות שונות, תוך השקעות כספיות ניכרות. מכאן יכולה להשתמע טענה כי הנתבע
16 הפיק טובת הנאה מההשקעה הרבה של התובעת בשידורים שהפיקה וערכה. דא עקא שהתובעת
17 לא הוכיחה אף לא אחת מטענותיה הנ"ל בעניין השקעתה במשדרים. לא הובאו ראיות כלשהן כדי
18 לבסס תשלומים ששילמה עבור תכני המשדרים, משאבים שהשקיעה ועובדים שהעסיקה לצורך
19 הפקת המשדרים והשקעתה הכספית בפעולות קידום ושיווק. משלא הוכחו טענות התובעת בדבר
20 השקעותיה במשדרים, ברי כי לא הוכח שהנתבע התעשר על חשבון השקעת התובעת.
21
- 22 31. בעניין טלראן הפנה כב' השופט זילברטל לקטע בספרו של דניאל פרידמן, **עשיית עושר ולא**
23 **במשפט** (מהדורה שנייה, 1998) בעמ' 79, שם נדונה השאלה האם פעולות הנעשות כדי לעקוף
24 אמצעי הגנה טכנולוגיים ולאפשר צפייה בשידורים מקודדים עשויות להקים עילת תביעה של
25 עשיית עושר ולא במשפט. המחבר התייחס בספרו לקיומה של עילת תביעה אפשרית לחברה
26 שעסקיה מושתתים על שידור תכניות בקוד וקבלת תשלום מרוכשי מכשירים המפענחים את הקוד
27 ומאפשרים צפייה בשידורים. בענייננו, חברות הכבלים והלוויין (הוט ויס) הן אלה שמשדרות את
28 התכניות בערוצי הספורט ומספקות ממירים המאפשרים לצפות בשידורים. מכאן שאם קיימת
29 כלפי הנתבע עילת תביעה של עשיית עושר ולא במשפט בגין עקיפת אמצעים טכנולוגיים, הרי
30 שעילה זו עומדת בראש ובראשונה לחברות הכבלים והלוויין, אך אלה לא צורפו לתביעה דן. מר
31 שניאור נשאל בחקירתו הנגדית מדוע הוט ו-יס אינן צד לתביעה והשיב: **"אני לא יודע. אגב אנחנו**
32 **לפעמים עובדים בשיתוף פעולה ויכול להיות שאנחנו גם נמסור להם את הפרטים ואת המידע**
33 **והם יתבעו. הם פועלים כגוף זירה, הם בדרך כלל תובעים על הפרות ספציפיות של סדרות**
34 **וסרטים"** (עמ' 23 ש' 4-8).
- 35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו

- 1 יתרה מזאת, בכתבי הטענות מטעם התובעת אין כל טענה מפורשת שלפיה התובעת מקבלת
2 תשלום מחברות הכבלים והלוויין בגין התכנים המשודרים בערוצי הספורט, ואף לא הוצגו ראיות
3 לביסוס תשלומים כלשהם שקיבלה התובעת. כל שנטען בכתב התביעה הוא כי יש ו- הוט
4 מאפשרות ללקוחותיהן שרכשו חבילת בסיס לצפות בערוצי הספורט המפורטים בכתב התביעה
5 תמורת תשלום נוסף (סעיף 12), אך לא צוין האם התובעת מקבלת תמורה כלשהי בגין כך, ואם
6 כן, מהם הסכומים שהיא מקבלת וכיצד הם נקבעים (למשל - תשלום אחד כולל בגין כל התכנים
7 בערוץ מסוים לתקופה מסוימת או תשלום בגין כל מנוי שנמכר).
8
- 9 33. ודוק, פרופ' דניאל פרידמן קובע בספרו הנ"ל כי השאלה האם קיימת לחברה המשדרת תכניות
10 בקוד עילת תביעה נגד מוכר של מכשיר המפצח את הקוד אינה קלה, ואף שהוא נוטה לדעה שראוי
11 להכיר בעילת תביעה במקרה כזה, הנקודה אינה ברורה. גם אם יש לקבל את הדעה שקיימת עילת
12 תביעה לחברה המשדרת את התכניות וגובה מלקוחותיה תשלום בגין האפשרות לצפות בשידורים,
13 אין להסיק מכך כי קיימת בהכרח עילת תביעה גם לחברה שאינה משדרת תכניות ואינה גובה
14 תשלום מהצופים, אלא מפיקה תכנים עבור החברות המשדרות. בית המשפט העליון לא הכריע
15 בסוגיה זו בפסק הדין בעניין טלראן, אלא החזיר את הדיון בה לבית המשפט המחוזי, שם לא ניתן
16 פסק דין כיוון שהצדדים הגיעו להסדר.
17
- 18 34. מכאן שטרם הוכרעה השאלה העקרונית האם קיימת עילת תביעה של עשיית עושר ולא במשפט
19 בגין עקיפת אמצעי הגנה טכנולוגיים כדי לאפשר צפייה בשידורים מקודדים, ואם כן, האם עילה
20 זו עומדת רק למי שמשדר תכניות בקוד ומקבל תמורה עבור ממירים המפענחים את הקוד או גם
21 למי שמפיק תכניות ומקבל עבורן תמורה מהחברות המשדרות. במקרה דנן, אינני נדרש להכריע
22 בכך שכן, כאמור, התובעת לא הוכיחה כי השקיעה כספים בהפקת משדרים עבור חברות הכבלים
23 והלוויין וקיבלה תמורה בגינם.
24
- 25 35. לאור כל האמור לעיל, דינה של התביעה בעילה של עשיית עושר ולא במשפט להידחות.
26
- 27 36. מכאן שדינה של התביעה להידחות במלואה.
28
- 29 37. עם זאת, בנסיבות העניין, ובין היתר לאור התנהלותו של הנתבע בתיק, כפי שיפורט להלן, לא
30 מצאתי לנכון לחייב את התובעת לשלם לנתבע סכום כלשהו בגין הוצאות ושכר טרחת עו"ד.
31
- 32 38. עדותו של הנתבע הייתה רוויה בסתירות, והתרשמתי שסתירות אלה מעיבות משמעותית על
33 מהימנות גרסתו. אפרט כמה דוגמאות לכך:
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו

- 1 38.1. הנתבע הצהיר כי אפשר לצפות בשידורי לוויין מוצפנים גם באמצעות טלפון חכם, תוך
2 שימוש באפליקציות שונות הקיימות בעולם, ובכוונתו להדגים זאת לבית המשפט (סעיפים
3 27-25 לתצהיר). גם במהלך הדיון כששאל ב"כ התובעת את הנתבע האם "אתה גם יכול
4 עכשיו אם אני אתן לך את הטלפון הסלולארי שלי, את הסמרטפון, אתה יכול להתחבר
5 ולראות ערוצים של יס?" השיב הנתבע "כן" (עמ' 33 ש' 8-11). ואולם, כשהתבקש הנתבע
6 להדגים זאת, העיד כי "בטלפונים זה ip זה משהו אחר" (עמ' 34 ש' 2 ועמ' 35 ש' 5-6)
7 וכשנשאל "אז איך אתה יכול להדגים לנו את זה?", השיב - "אני יכול להדגים אך ורק
8 בממיר לוויין, אני לא יכול" (שם, ש' 8). לאחר מכן ניסה הנתבע להדגים כיצד אפשר לראות
9 ערוצי ספורט של יס באמצעות אפליקציה בטלפון (עמ' 36 עד עמוד 40), אך לא הצליח
10 לעשות זאת (סוף עמ' 40 ועמ' 41).
11
- 12 38.2. הנתבע הצהיר כי אפשר לצפות במרבית שידורי הלוויין, לרבות ערוצי הלוויין של "יס",
13 באמצעות התקנת קוד ושם משתמש שמספקים אתרים רבים ברשת האינטרנט (סעיף 26
14 לתצהיר). לעומת זאת, בחקירתו הנגדית העיד הנתבע כי "אין הזנת קוד" (עמ' 43 ש' 17),
15 ורק לאחר שהופנה לאמור בסעיף 26 לתצהירו ונשאל האם יש הזנת קוד, העיד "כן. הזנת
16 קוד שמסופק על-ידי אתרים" (עמ' 44 ש' 4). בעקבות זאת התבקש הנתבע לגלוש לאתר
17 המספק קוד, ולא הצליח למצוא אתר כזה (עמ' 44-46).
18
- 19 38.3. בחקירתו הנגדית נשאל הנתבע מדוע גבה מהחוקר 1,100 ₪, אף שהמחיר שדרש עבור
20 הממיר היה 600 ₪ ותשובתו הייתה – "לבוא להתקין לו, לסדר לו, לכוון לו את התחנות
21 אני גובה" (סוף עמ' 54 ועמ' 55 ש' 1). בהמשך הודה הנתבע שאמר לחוקר כי "עולה 600
22 שקל. שיתוף לשנה עולה 500" (עמ' 55 ש' 12-19) וכשנשאל "מכרת גם את השיתוף נכון?"
23 השיב "כן" (סוף עמ' 55 ותחילת עמ' 60). לאחר מכן שוב שינה הנתבע את גרסתו והעיד כי
24 "אני לא מוכר שיתופים", "אני מוכר שירות לא מוכר שיתוף" (עמ' 60 ש' 8 ו-10).
25
- 26 38.4. הנתבע הצהיר כי המכשיר שמכר לחוקר הוא מסוג "אווטאר" וכי חברת טלראן מייבאת
27 את המכשירים הללו ומוכרת אותם בחנות הראשית שלה בחולון (סעיפים 18 ו-19
28 לתצהיר). ואולם, כשנשאל הנתבע בחקירתו הנגדית לגבי הממיר שמכר לחוקר, העיד
29 לראשונה כי "ממיר שרכשתי אותו זה ממיר של טלראן שהערבים רוכשים אותו, עושים
30 בפנים, מכניסים קובץ... אני בא בבית הלקוח מפעיל אותו ורואה את כל התכנים" (עמ'
31 34 ש' 18-21). כשנשאל "איזה קובץ הם שמים?" העיד הנתבע "קובץ שמאפשר להיכנס
32 לשרת שנמצא אי שם בעולם ואתה יכול לראות..." (עמ' 35 ש' 1-2).
33
- 34 38.5. הנתבע הצהיר כי אין בהתקנת ממירים המסוגלים לקלוט את ערוצי הלוויין כדי להקים
35 עילת תביעה נגדו, אך בחקירתו הנגדית העיד כי "אני מוכר את הממירים שמסוגלים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 5190-01-15 צ'רלטון בע"מ נ' סרנו

- 1 לקלוט את השידורים של יס אבל אני מוודא היום לא ניתן לקלוט את זה... אחרי כל
2 הנושא של המשפט והכל זה, הובהר לי שזה לא חוקי אני לא עושה את זה יותר" (עמ' 52
3 ש' 16-20). הנתבע לא ציין בעדותו לאיזה "משפט" התכוון ומתי הובהר לו שהתקנת
4 ממירים המאפשרים צפייה בערוצי הלוויין "אינה חוקית" לדבריו, אך יש לתת את הדעת
5 לכך שהנתבע מכר לחוקר את הממיר המאפשר צפייה בערוצים של יס כשנה לאחר מתן
6 פסק הדין בעניין טלראן.
7
8 39. אוסיף ואציין כי התובעת הסכימה לוותר על התביעה למתן חשבונות כנגד גילוי מלא של מסמכים
9 רלוונטיים אשר נמצאים בידי הנתבע, אך הנתבע לא הציג לתובעת מסמכים כלשהם, בין היתר
10 לגבי מספר הממירים שמכר והלקוחות שמכר להם ממירים. בקדם המשפט השני אמר ב"כ הנתבע
11 שימציא תוך 14 יום רשימה של לקוחות הנתבע, והדבר נקבע גם בהחלטת בית המשפט בסוף
12 הדיון, אך המסמך לא הוגש לתיק. בדיון ההוכחות העיד הנתבע כי לא תהיה בעיה להביא אישור
13 מרואה החשבון של העסק לגבי מספר הממירים שנמכרו (סוף עמ' 63) ואף לא צריכה להיות בעיה
14 להביא אישור מהספקים לגבי מספר הממירים שנרכשו (עמ' 64 ו-65), אך אישורים אלה לא הוצגו
15 לתובעת ולא הוגשו לתיק.
16
17 40. לאור כל האמור לעיל, התביעה נדחית במלואה, אך אינני עושה צו להוצאות וכל צד יישא
18 בהוצאותיו ובשכר טרחת בא כוחו.
19
20 המזכירות מתבקשת להעביר העתק של פסק הדין לצדדים.
21
22 ניתן היום, ו' בשבט תשע"ז, 2 בפברואר 2017, בהעדר הצדדים.
23

מיכאל תמיר, שופט בכיר

- 24
25
26
27